

I. DISPOSICIÓN XERAIS

MINISTERIO DA PRESIDENCIA

2161 *Real decreto 67/2010, do 29 de xaneiro, de adaptación da lexislación de prevención de riscos laborais á Administración xeral do Estado.*

A Lei 31/1995, do 8 de novembro, de prevención de riscos laborais, fundamentalmente a través dos seus artigos 31.1, 34.3 e 35.4, e a disposición adicional cuarta do Real decreto 39/1997, do 17 de xaneiro, polo que se aproba o Regulamento dos servizos de prevención, previron no seu momento a necesidade de regular, a través dunha normativa específica para as administracións públicas, determinadas cuestións tales como os dereitos de participación e representación, a organización dos recursos necesarios para o desenvolvemento das actividades preventivas, a definición de funcións e niveis de cualificación do persoal que as leve a cabo e o establecemento de instrumentos adecuados de control que substitúan as obrigas en materia de auditorías, contidas no capítulo V do citado Regulamento dos servizos de prevención, que non son de aplicación ás administracións públicas.

Ao cumprimento deste mandato na Administración xeral do Estado respondeu o Real decreto 1488/1998, do 10 de xullo, de adaptación da lexislación de prevención de riscos laborais á Administración xeral do Estado.

Durante o tempo transcorrido desde a promulgación do dito real decreto producíronse, porén, importantes modificacións na normativa xeral de prevención de riscos laborais, que deben ser trasladadas ao ámbito da Administración xeral do Estado. Entre elas, cómpre citar a Lei 54/2003, do 12 de decembro, de reforma do marco normativo da prevención de riscos laborais, que afonda na necesidade de integrar a actividade preventiva nas organizacións e establece a obrigatoriedade de elaborar plans de prevención como medio para conseguir esta integración; a Lei 31/2006, do 18 de outubro, sobre implicación dos traballadores nas sociedades anónimas e cooperativas europeas, pola que se modifican os números 1 e 2 do artigo 3 da Lei de prevención de riscos laborais e se engade unha disposición adicional novena-bis relativa ao persoal militar, co cal se pecha definitivamente o contencioso coa Comisión Europea respecto ao ámbito de aplicación da dita lei, ámbito que afecta directamente a Administración xeral do Estado; o Real decreto 171/2004, do 30 de xaneiro, polo que se desenvolve o artigo 24 da Lei de prevención de riscos laborais referido á coordinación de actividades empresariais; e o Real decreto 604/2006, do 19 de maio, polo que se modifica o Regulamento dos servizos de prevención, no cal se desenvolven as previsións da Lei 54/2003, antes citada, en cuestións tales como o plan de prevención, a obrigatoriedade da presenza de recursos preventivos en determinados traballos ou as auditorías de prevención. Todas elas afectan de maneira directa os contidos do Real decreto 1488/1998 e requiren, por tanto, unha nova adaptación desta normativa.

En paralelo, durante este período desenvolveuse tamén determinada normativa de prevención de riscos laborais aplicable a colectivos específicos dentro da Administración xeral do Estado, tales como o Real decreto 1932/1998, do 11 de setembro, aplicable ás relacións de traballo do persoal laboral e os funcionarios civís que prestan os seus servizos en establecementos dependentes da Administración militar; e os reais decretos 179/2005, do 18 de febreiro, e 2/2006, do 16 de xaneiro, aplicables respectivamente ao corpo da Garda Civil e ao Corpo Nacional de Policía, que deben ser vistos nun enfoque xeral coordinado. Finalmente, cómpre citar o Real decreto 1755/2007, do 28 de decembro, de prevención de riscos laborais do persoal militar das Forzas Armadas e da organización dos servizos de prevención do Ministerio de Defensa.

Noutro ámbito, producíronse igualmente modificacións na normativa sobre órganos de representación, recollidas no seu conxunto na Lei 7/2007, do 12 de abril, do Estatuto

básico do empregado público, en cuxo marco se deberá desenvolver o novo real decreto que nos ocupa, en particular polo que se refire á Comisión Técnica de Prevención de Riscos Laborais, dependente da Mesa Xeral de Negociación da Administración xeral do Estado, regulada polo artigo 36.3 do citado Estatuto, e que se configura como o órgano específico de participación e negociación nesta materia.

Cómpre destacar, por outra parte, que a promulgación do Real decreto 1488/1998 supuxo a primeira norma aplicable á Administración xeral do Estado, no seu conxunto, en materia de prevención de riscos laborais, dado que ata a Lei de prevención esta normativa só era aplicable ao persoal laboral. Isto implica que durante este período houbo que deseñar e pór en marcha toda a infraestrutura e os recursos necesarios, sen unha experiencia previa; experiencia que se acumulou durante os anos de vixencia da norma e que aconsella introducir diversas melloras a través dun novo real decreto a fin de conseguir a súa máxima aplicabilidade e eficacia.

Débese ter en conta, por último, a este respecto, que a «Estratexia española de seguridade e saúde no traballo 2007-2012», aprobada no Consello de Ministros o 29 de xuño de 2007, indica na súa introdución que «as administracións públicas, na súa condición de empregadores, deberán facer plenamente efectivo o dereito dos empregados públicos a recibir protección eficaz en materia de seguridade e saúde no traballo, tal e como se recoñece na recente Lei 7/2007, do 12 de abril, do Estatuto básico do empregado público, para o cal as administracións públicas deberán cumprir tamén o exixido ás empresas no ámbito privado, isto é: lograr un mellor e máis eficaz cumprimento da normativa de prevención de riscos laborais, mellorar a eficacia e calidade das actividades preventivas e fortalecer e favorecer a implicación dos empregados públicos na mellora da seguridade e a saúde no traballo», e engade máis adiante, no capítulo dedicado ao diagnóstico da situación, que «a aplicación da normativa de prevención de riscos laborais aos empregados públicos presentou insuficiencias que cómpre corrixir».

Precisamente, o obxectivo principal deste real decreto consiste en corrixir as mencionadas deficiencias e mellorar a eficacia da actuación preventiva da Administración xeral do Estado.

Este real decreto someteuse á consulta das organizacións sindicais e conta coa conformidade da Comisión Nacional de Seguridade e Saúde no Traballo.

En virtude de todo isto, por proposta da ministra da Presidencia e do ministro de Traballo e Inmigración, de acordo co Consello de Estado e logo de deliberación do Consello de Ministros na súa reunión do día 29 de xaneiro de 2010,

DISPOÑO:

Artigo 1. *Obxecto.*

O obxecto deste real decreto é a adaptación á Administración xeral do Estado da Lei 31/1995, do 8 de novembro, de prevención de riscos laborais, e das súas normas de desenvolvemento, así como do Real decreto 39/1997, do 17 de xaneiro, polo que se aproba o Regulamento dos servizos de prevención, partindo da integración da prevención no conxunto das súas actividades e decisións e a potenciación dos seus recursos propios, e adecuando o seu contido ás súas peculiaridades organizativas e de participación do persoal ao seu servizo.

Artigo 2. *Ámbito de aplicación.*

1. Esta disposición será de aplicación na Administración xeral do Estado e nos organismos públicos vinculados ou dependentes dela que teñan persoal funcionario ou estatutario ao seu servizo, xa teñan ou non, ademais, persoal laboral. En caso de que existan ambos os tipos de persoal, as previsións serán igualmente aplicables a ambos.

2. Nos establecementos penitenciarios, as actividades cuxas características xustifiquen unha regulación especial serán obxecto de adaptación de conformidade co artigo 3.3 da Lei 31/1995, do 8 de novembro.

3. Non será de aplicación a Lei 31/1995, do 8 de novembro, segundo o disposto no seu artigo 3.2, naquelas actividades cuxas particularidades o impidan, no ámbito das funcións públicas de:

- a) Policía, seguridade e resguardo alfandegueiro.
- b) Servizos operativos de protección civil e peritaxe forense nos casos de grave risco, catástrofe e calamidade pública.
- c) Forzas Armadas e actividades militares da Garda Civil.

4. Ás funcións que realicen os membros do corpo da Garda Civil e os funcionarios do Corpo Nacional de Policía, que non presenten características exclusivas das actividades de policía, seguridade, resguardo alfandegueiro e servizos operativos de protección civil, seralles de aplicación a normativa xeral sobre prevención de riscos laborais, coas peculiaridades establecidas para a Administración xeral do Estado neste real decreto e as contidas nos reais decretos 179/2005, do 18 de febreiro, e 2/2006, do 16 de xaneiro, respectivamente para a Garda Civil e a Policía Nacional.

Así mesmo, esta normativa xeral sobre prevención de riscos laborais será igualmente aplicable aos membros do Servizo de Vixilancia Alfandegueira cando realicen actividades cuxas peculiaridades non o impidan.

5. Nos centros e establecementos militares será de aplicación a normativa xeral coas peculiaridades que se recollen nas alíneas seguintes:

a) O previsto no Real decreto 1932/1998, do 11 de setembro, no ámbito das relacións de traballo do persoal laboral e os funcionarios civís que prestan os seus servizos en establecementos dependentes da Administración militar.

b) Para o persoal militar e membros do corpo da Garda Civil que presten os seus servizos no ámbito do Ministerio de Defensa, o previsto nos capítulos III, V e VII da Lei 31/1995, do 8 de novembro, aplicarase de acordo co Real decreto 1755/2007, do 28 de decembro, de prevención de riscos laborais do persoal militar das Forzas Armadas e da organización dos servizos de prevención do Ministerio de Defensa.

6. Nos servizos operativos de protección civil e peritaxe forense nos casos de grave risco, catástrofe e calamidade pública a exclusión unicamente se entenderá para efectos de asegurar o bo funcionamento dos servizos indispensables para a protección da seguridade, da saúde e da orde pública en circunstancias de excepcional gravidade e magnitude, e no resto de actividades queda ao abeiro da normativa xeral de prevención de riscos laborais.

Artigo 3. *Integración da actividade preventiva. Plan de prevención de riscos laborais.*

1. A actividade preventiva que se desenvolverá en cada departamento ou organismo público afectados por este real decreto deberase integrar no seu correspondente sistema xeral de xestión, nos termos establecidos nos números 1 e 2 do artigo 1 do Real decreto 39/1997, do 17 de xaneiro.

2. O plan de prevención de riscos laborais é a ferramenta a través da cal se debe integrar a actividade preventiva dos departamentos e organismos públicos no seu sistema xeral de xestión, nos termos establecidos no artigo 2 do Real decreto 39/1997, do 17 de xaneiro.

3. O plan de prevención de riscos laborais deberase reflectir nun documento que se conservará á disposición da autoridade laboral, das autoridades sanitarias e dos representantes dos traballadores, e incluirá, coa amplitude adecuada á dimensión e ás características de cada departamento ou organismo público, os seguintes elementos:

a) A identificación do departamento ou organismo público, da súa actividade, o número e as características dos centros de traballo e o número de traballadores e as súas características con relevancia na prevención de riscos laborais.

b) A estrutura organizativa do departamento ou organismo público, identificando as funcións e as responsabilidades que asume cada un dos seus niveis xerárquicos e as respectivas canles de comunicación entre eles, en relación coa prevención de riscos laborais.

c) A identificación, se é o caso, dos distintos procesos de traballo, as prácticas e os procedementos organizativos existentes no departamento ou organismo, en relación coa prevención de riscos laborais.

d) A organización da prevención no departamento ou organismo, indicando a modalidade preventiva elixida e os órganos de representación existentes.

e) A política, os obxectivos e as metas que en materia preventiva pretende alcanzar o departamento ou organismo, así como os recursos humanos, técnicos, materiais e económicos de que vai dispor para o efecto.

4. Segundo se establece no artigo 2.3 do Real decreto 39/1997, do 17 de xaneiro, a avaliación de riscos laborais e a planificación da actividade preventiva, como instrumentos esenciais para a xestión e aplicación do plan de prevención de riscos laborais, deberanse realizar na forma xeral que se determina no artigo 16 da Lei 31/1995, do 8 de novembro, considerando cando sexa o caso as previsións establecidas nos seus artigos 25, 26 e 27, e de acordo co capítulo II do citado Real decreto 39/1997, do 17 de xaneiro.

Artigo 4. *Participación e representación.*

1. Con carácter xeral e sen menoscabo do establecido na normativa específica aplicable aos colectivos que se citan no artigo 2, números 2 a 5, deste real decreto, corresponden:

a) Ás xuntas de persoal, comités de empresa, delegados de persoal e representantes sindicais, as funcións a que se refire o artigo 34.2 da Lei 31/1995, do 8 de novembro.

b) Aos delegados de prevención, as competencias e facultades establecidas no artigo 36 da Lei 31/1995, do 8 de novembro.

c) Aos comités de seguridade e saúde, as competencias e facultades establecidas no artigo 39 da Lei 31/1995, do 8 de novembro.

2. A Comisión Técnica de Prevención de Riscos Laborais, dependente da Mesa Xeral de Negociación da Administración xeral do Estado, regulada polo artigo 36.3 da Lei 7/2007, do 12 de abril, do Estatuto básico do empregado público, será o órgano específico de participación e negociación das organizacións sindicais en materia de prevención de riscos laborais, segundo se establece no artigo 37 do citado Estatuto básico.

3. No ámbito de cada departamento ou organismo público, cando así se acorde neles e sempre que exista máis dun comité de seguridade e saúde, poderá existir cadansúa comisión de prevención de riscos laborais que, se é o caso, se constituirán ou adaptarán, se xa están constituídas, de acordo cos criterios xerais de ordenación de mesas de negociación establecidos pola Lei 7/2007, do 12 de abril.

Artigo 5. *Delegados de prevención.*

1. Os delegados de prevención serán designados polos representantes do persoal con presenza nos ámbitos dos órganos de representación do persoal e entre, por unha parte, aqueles funcionarios que sexan membros da xunta de persoal correspondente e, por outra, os representantes do persoal laboral membros do comité de empresa ou delegados de persoal, e poderase acordar outro sistema de designación conforme o previsto no artigo 35.4 da Lei 31/1995, de prevención de riscos laborais.

O acordo para utilizar, se é o caso, outros sistemas de designación dos delegados de prevención deberase adoptar na Comisión Técnica de Prevención de Riscos Laborais.

2. O número dos delegados de prevención que poderán ser designados para cada un de ambos os colectivos de persoal axustarase á escala establecida no artigo 35.2 da Lei 31/1995, do 8 de novembro.

3. Cada departamento ou organismo público, así como as delegacións e subdelegacións do Goberno competentes, acreditarán de forma individualizada os delegados de prevención, coa finalidade de facilitar o desempeño das súas tarefas, unha vez comunicado o seu nomeamento.

4. Os delegados de prevención, sexa cal sexa o sistema polo que fosen designados, terán as competencias e facultades atribuídas a estes polo artigo 36 da citada Lei 31/1995 e contarán, no exercicio das súas funcións, coas garantías establecidas para o efecto no artigo 37 da dita lei.

5. O tempo utilizado polos delegados de prevención para o desempeño das ditas competencias e facultades será considerado como de exercicio de funcións de representación, para efectos de utilización do crédito de horas mensuais retribuídas previsto na alínea d) do artigo 68 do Estatuto dos traballadores e na alínea d) do artigo 41 da Lei 7/2007, do Estatuto básico do empregado público, e no artigo 10.3 da Lei orgánica de liberdade sindical.

Será considerado, en todo caso, como tempo de traballo efectivo, sen imputación ao crédito horario, o correspondente ás reunións do comité de seguridade e saúde e a calquera outra convocada pola Administración en materia de prevención de riscos laborais, así como o destinado ás visitas previstas nas alíneas a) e c) do artigo 36.2 da Lei 31/1995, de prevención de riscos laborais.

6. Os órganos competentes proporcionarán aos delegados de prevención os medios e formación en materia preventiva que resulten necesarios para o exercicio das súas funcións, unha vez consultados os representantes do persoal.

A Administración deberá facilitar a formación polos seus propios medios ou mediante concerto con organismos, entidades especializadas na materia ou organizacións sindicais acreditadas.

O tempo dedicado á formación será considerado como tempo de traballo efectivo para todos os efectos.

7. A Comisión Técnica de Prevención de Riscos Laborais poderá, se é o caso, propor outras figuras ou ámbitos de representación para os delegados de prevención, no marco das estratexias española e europea vixentes en cada momento nesta materia.

Artigo 6. *Comité de seguridade e saúde.*

1. O comité de seguridade e saúde é o órgano paritario e colexiado de participación, destinado á consulta regular e periódica das actuacións da Administración xeral do Estado e dos organismos públicos incluídos no ámbito de aplicación deste real decreto, en materia de prevención de riscos laborais. O citado comité estará formado polos delegados de prevención designados conforme o artigo 5 deste real decreto e por representantes da Administración en número non superior ao de delegados.

A Administración deberalles facilitar aos seus representantes no comité de seguridade e saúde unha formación específica en materia de prevención de riscos laborais adecuada ás súas funcións e competencias nel.

2. Con carácter xeral, en cada provincia constituirase un comité de seguridade e saúde, que dependerá da subdelegación do Goberno; os titulares dos servizos non integrados deberán prestar toda a colaboración que precisen os subdelegados do Goberno para facilitar a súa constitución.

Non obstante, poderase constituír un comité de seguridade e saúde nun servizo non integrado ou delegación dun organismo público, cando conte con 50 ou máis empregados públicos na provincia, de conformidade cos artigos 34.3 e 38.2 da Lei 31/1995, do 8 de novembro.

Naquelas provincias en que existan edificios de servizos múltiples poderase constituír un único comité de seguridade e saúde por edificio.

3. Para facilitar o cumprimento do previsto no artigo 34.3.c) da Lei 31/1995, do 8 de novembro, corresponde á Dirección Xeral da Función Pública a elaboración de criterios aplicables á constitución, modificación e funcionamento dos distintos comités existentes

nunha provincia; estes criterios serán presentados á Comisión Técnica de Prevención de Riscos Laborais.

4. Nas reunións do comité de seguridade e saúde poderán participar, con voz pero sen voto, os delegados sindicais, os asesores sindicais, se é o caso, e os responsables técnicos de prevención no ámbito correspondente. Estes responsables técnicos non poderán, en consecuencia, formar parte do comité como representantes exclusivos da Administración.

Nas mesmas condicións poderá participar o persoal que conte cunha especial cualificación ou información respecto de cuestións concretas que se debatan neste órgano e técnicos en prevención alleos á Administración xeral do Estado, sempre que así o solicite algunha das representacións do comité.

5. O comité de seguridade e saúde reunirase trimestralmente e sempre que o solicite algunha das súas representacións. O comité de seguridade e saúde adoptará as súas propias normas de funcionamento.

6. Os departamentos e organismos públicos que contén con varios centros de traballo dotados de comité de seguridade e saúde poderán acordar co seu persoal a creación dun comité intercentros, coas funcións que o acordo lle atribúa.

Artigo 7. *Servizos de prevención.*

1. En cumprimento do deber de prevención de riscos profesionais, os órganos competentes determinarán, logo de consulta cos representantes do persoal e en función da estrutura organizativa e territorial dos seus organismos, así como do tipo de riscos presentes nestes e da súa incidencia nos empregados públicos, a modalidade de organización dos recursos necesarios para o desenvolvemento das actividades preventivas máis axustado ás súas características, potenciando a utilización dos recursos propios existentes na Administración xeral do Estado e nos organismos públicos incluídos no ámbito de aplicación deste real decreto.

2. A organización dos recursos necesarios para o desenvolvemento das actividades preventivas será realizada polos órganos competentes de acordo con algunha das modalidades seguintes, ou con calquera combinación destas, segundo se especifica nos puntos seguintes deste artigo:

- a) Constituindo un servizo de prevención propio.
- b) Designando un ou varios empregados públicos para levala a cabo.
- c) Recorrendo a un servizo de prevención alleo.

Con carácter xeral daráselle prioridade á constitución de servizos de prevención propios, contratando temporalmente as actividades preventivas difíciles de asumir pola súa complexidade técnica.

3. Deberase crear un servizo de prevención propio, con posibilidade de asunción parcial da actividade preventiva por un servizo de prevención alleo, cando concorra algún dos seguintes supostos:

a) Nos servizos centrais dos departamentos ministeriais que contén con máis de 500 empregados públicos, e naqueles que teñan entre 250 e 500 empregados públicos e desenvolvan algunha das actividades incluídas no anexo I do Real decreto 39/1997, do 17 de xaneiro.

b) No ámbito provincial, con carácter xeral deberase crear un servizo de prevención propio en todos os servizos non integrados ou delegacións de organismos públicos que contén nunha provincia con máis de 500 empregados públicos, e naqueles que teñan entre 250 e 500 empregados públicos e desenvolvan algunha das actividades incluídas no citado anexo I do Real decreto 39/1997, do 17 de xaneiro.

Non obstante, tamén se poderá constituír un servizo de prevención propio para máis dunha provincia nos departamentos ministeriais ou organismos públicos cando contén, no conxunto delas, con máis de 500 empregados públicos, ou teñan entre 250 e 500 empregados públicos e desenvolvan algunha das actividades incluídas no anexo I do

Regulamento dos servizos de prevención, logo do informe á comisión a que se refire o artigo 4.3 deste real decreto ou, no seu defecto, á Comisión Técnica de Prevención de Riscos Laborais.

c) E cando así se considere necesario nos departamentos, organismos públicos e centros de traballo, en función da perigosidade da actividade desenvolvida ou da frecuencia e gravidade da sinistralidade, ou do volume de efectivos dos centros de traballo.

Este servizo de prevención deberá contar, como mínimo, con dúas das especialidades ou disciplinas preventivas previstas no artigo 34 do Real decreto 39/1997, do 17 de xaneiro, desenvolvidas por expertos coa capacitación requirida para as funcións que se van desempeñar, segundo o establecido no seu capítulo VI.

4. Poderase acordar a constitución de servizos de prevención mancomunados entre aqueles departamentos ministeriais e organismos públicos que desenvolvan simultaneamente actividades nun mesmo edificio ou nunha área xeográfica limitada, sempre que quede garantida a operatividade e eficacia do servizo de conformidade co establecido no artigo 21 do Real decreto 39/1997, do 17 de xaneiro, e de acordo cos criterios que a Comisión Técnica de Prevención de Riscos Laborais poida establecer.

Se o servizo mancomunado afecta varios departamentos ministeriais, será adscrito á delegación ou subdelegación do Goberno que corresponda, e esta deberá efectuar ou solicitar as adaptacións orzamentarias que, se é o caso, sexan necesarias para asumir todos os custos de establecemento e funcionamento do servizo.

Se os titulares deste servizo mancomunado fosen varios organismos dependentes do mesmo departamento ministerial, deberán acordar entre eles o criterio e a repartición do seu financiamento, así como a súa adscrición.

5. Nos casos en que non proceda a constitución de servizos de prevención propios ou mancomunados, ou se necesite asegurar unha cobertura suficiente e adecuada á estrutura e organización territorial, se é o caso, do departamento ou organismo, deberase designar un ou varios empregados públicos para ocuparse da actividade preventiva, que deberán ter tamén a capacitación requirida para as funcións que se van desenvolver, segundo o establecido no capítulo VI do Real decreto 39/1997, do 17 de xaneiro. Estes empregados públicos designados poderían complementar o servizo de prevención nun ámbito determinado; neste caso deberán actuar baixo a coordinación e co apoio efectivo do dito servizo de prevención.

A necesidade de complementar a actuación dun servizo de prevención propio ou mancomunado dun departamento ou organismo, mediante a designación de empregados públicos, poderá ser instada pola Dirección Xeral da Función Pública cando se aprecien razóns de dispersión ou cobertura que así o aconsellen, sen menoscabo das competencias que a este respecto corresponden á Inspección de Traballo e Seguridade Social.

Os empregados públicos designados poderán ser tanto funcionarios como persoal laboral.

Cando se opte pola designación de empregados públicos para a realización de actividades de prevención, esta deberá ser consultada cos órganos de representación do persoal.

6. A designación deberá expresar con claridade:

a) O ámbito de actuación do traballador designado, indicando a organización ou parte desta sobre a cal deberá actuar, así como as funcións que realizará, concretando as establecidas, segundo o nivel, nos artigos 35, 36 ou 37 do Real decreto 39/1997, do 17 de xaneiro. Estas funcións deberán formar parte da relación xeral de tarefas que desenvolverá cada delegación ou subdelegación do Goberno.

b) O carácter de dedicación exclusiva, sempre que sexa posible, indicando o tempo mínimo de dedicación, caso de non selo.

c) Os medios que se porán á súa disposición.

d) O servizo de prevención do departamento ou organismo a que estea adscrito, se é o caso, indicando a coordinación que se debe establecer e os mecanismos de

comunicación con este. Esta adscripción será obrigatoria sempre que o departamento ou organismo de que se trate dispoña dun servizo de prevención propio ou mancomunado.

7. Conforme o indicado no número 2 deste artigo, naqueles casos en que as peculiaridades da organización o requiran, poderase recorrer a un ou varios servizos de prevención alleos que colaborarán entre si cando sexa necesario, e deberán cumprir co establecido nos artigos 16 a 19 do Regulamento dos servizos de prevención e realizar o concerto segundo o seu artigo 20, logo de consulta aos delegados de prevención correspondentes ou á comisión a que se refire o artigo 4.3 deste real decreto, se a houber, e posterior comunicación á Comisión Técnica de Prevención de Riscos Laborais.

Artigo 8. *Funcións e niveis de cualificación.*

1. As funcións e niveis de cualificación do persoal que leve a cabo as tarefas de prevención de riscos laborais axustaranse ao disposto no capítulo VI do Regulamento dos servizos de prevención e para estes efectos as funcións clasificaranse nos seguintes grupos:

- a) Funcións de nivel básico.
- b) Funcións de nivel intermedio.
- c) Funcións de nivel superior, correspondentes ás especialidades e disciplinas preventivas de medicina do traballo, seguridade no traballo, hixiene industrial e ergonomía e psicocioloxía aplicada.

2. Para desenvolver as funcións de nivel básico será necesario dispor da formación prevista no artigo 35, números 2 e 3, do Real decreto 39/1997, do 17 de xaneiro, polo que se aproba o Regulamento dos servizos de prevención.

3. Para poder exercer as funcións de nivel intermedio e superior no ámbito da Administración xeral do Estado será necesario acreditar que se dispón da formación requirida en cada caso, a través dalgunha das seguintes vías:

- a) Certificación acreditativa de que se superou un programa formativo co contido establecido nos anexos V ou VI, respectivamente, do Real decreto 39/1997.
- b) Titulación académica ou profesional específica, que oficialmente fose establecida para o efecto.

As posibilidades previstas nas alíneas a) e b) anteriores poderán ser aplicadas tanto a persoal funcionario como laboral, así como ao persoal estatutario e militar.

- c) Con carácter alternativo, no caso de funcionarios, ter superado unha oposición cun contido equivalente ao establecido nos anexos V ou VI, respectivamente, do citado Real decreto 39/1997. A certificación de tal equivalencia deberá ser efectuada pola Dirección Xeral da Función Pública.

4. Nos departamentos e organismos públicos realizaranse as actuacións que se consideren necesarias para adaptar as estruturas e o persoal dispoñible ás funcións e aos niveis de cualificación do persoal que leve a cabo as tarefas de prevención de riscos laborais.

Estas funcións poderán ser desempeñadas indistintamente por persoal funcionario ou laboral, nos termos establecidos no artigo 15.1 da Lei 30/1984, do 2 de agosto, de medidas para a reforma da función pública.

5. As organizacións sindicais participarán na elaboración e execución dos proxectos e programas formativos, nos termos previstos na normativa vixente nesta materia.

Artigo 9. *Presenza de recursos preventivos e coordinación de actividades empresariais.*

1. A presenza dalgún recurso preventivo nun centro de traballo da Administración xeral do Estado incluído no ámbito de aplicación deste real decreto, calquera que sexa a organización dos recursos preventivos pola cal se optase, será necesaria nos casos e coas características

que se establecen no artigo 32-bis da Lei 31/1995, do 8 de novembro, e no artigo 22-bis do Real decreto 39/1997, do 17 de xaneiro.

2. Así mesmo, cando nun mesmo centro de traballo desenvolvan actividades traballadores doutra ou outras administracións públicas ou doutra ou outras empresas ou autónomos, deberanse adoptar as medidas e establecer os medios de coordinación que procedan, segundo establece o Real decreto 171/2004, do 30 de xaneiro, polo que se desenvolve o artigo 24 da Lei 31/1995, do 8 de novembro, de prevención de riscos laborais, en materia de coordinación de actividades empresariais.

Artigo 10. *Instrumentos de control.*

1. Sen prexuízo da regulación específica que a este respecto se establece nos reais decretos 179/2005, do 18 de febreiro, 2/2006, do 16 de xaneiro, e 1755/2007, do 28 de decembro, no ámbito da Administración xeral do Estado cada sistema de prevención deberá someterse a un control periódico mediante auditorías ou avaliacións externas. A súa realización corresponderá ao Instituto Nacional de Seguridade e Hixiene no Traballo, como organismo científico técnico especializado da Administración xeral do Estado que ten como misión a análise e o estudo das condicións de seguridade e saúde no traballo, así como a promoción e o apoio á súa mellora. Esta competencia entenderase sen prexuízo das que corresponden ao Consello de Seguridade Nuclear de acordo coa súa lexislación específica.

A primeira auditoría do sistema de prevención deberase levar a cabo dentro dos doce meses seguintes ao momento en que se dispoña da planificación da actividade preventiva e deberá ser repetida cada catro anos, ou nas circunstancias previstas no artigo 30.4 do Real decreto 39/1997, do 17 de xaneiro, polo que se aproba o Regulamento dos servizos de prevención.

2. A auditoría, como instrumento de xestión que debe incluír unha avaliación sistemática, documentada e obxectiva da eficacia do sistema de prevención, deberá ser realizada de acordo coas normas técnicas establecidas ou que se poidan establecer e tendo en conta a información recibida dos empregados públicos, e terá como obxectivos:

a) Comprobar como se realizou a avaliación inicial e periódica dos riscos, analizar os seus resultados e verificalos, en caso de dúbida.

b) Comprobar que o tipo e planificación das actividades preventivas se axusta ao disposto na normativa xeral, así como á normativa sobre riscos específicos que sexa de aplicación, tendo en conta os resultados da avaliación.

c) Analizar a adecuación entre os procedementos e medios requiridos para realizar as actividades preventivas e os recursos de que dispón o departamento ou organismo público, propios ou concertados, tendo en conta, ademais, o modo en que están organizados ou coordinados, de ser o caso.

d) En función de todo o anterior, valorar a integración da prevención no sistema xeral de xestión do departamento ou organismo público e valorar a eficacia do sistema de prevención para previr, identificar, avaliar, corrixir e controlar os riscos laborais en todas as fases de actividade.

3. Calquera que sexa o procedemento utilizado, a metodoloxía ou procedemento mínimo de referencia deberá incluír, polo menos:

a) Unha análise da documentación relativa ao plan de prevención de riscos laborais, á avaliación de riscos, á planificación da actividade preventiva e canta outra información sobre a organización e actividades do departamento ou organismo público sexa necesaria para o exercicio da actividade auditora.

b) Unha análise de campo dirixida a verificar que a documentación referida no parágrafo anterior reflicte con exactitude e precisión a realidade preventiva do departamento ou organismo público. Esta análise, que se poderá realizar aplicando técnicas de mostraxe cando sexa necesario, incluírá a visita aos postos de traballo.

c) Unha avaliación da adecuación do sistema de prevención do departamento ou organismo público á normativa de prevención de riscos laborais.

d) Unhas conclusións sobre a eficacia do sistema de prevención de riscos laborais do departamento ou organismo público.

4. Os resultados da auditoría reflectiranse nun informe co contido especificado no artigo 31 do Real decreto 39/1997, do 17 de xaneiro.

Este informe manterase á disposición da autoridade laboral competente e entregaráselles unha copia aos representantes dos traballadores no comité de seguridade e saúde.

5. Para o desenvolvemento desta función de control, o Instituto Nacional de Seguridade e Hixiene no Traballo contará coa colaboración da Dirección Xeral de Organización Administrativa e Procedementos do Ministerio da Presidencia e das inspeccións de servizos de cada departamento ou organismo público. Nas institucións sanitarias públicas, esta colaboración poderá ser realizada pola Inspección Sanitaria.

6. Sen prexuízo de todo o anterior, a Administración xeral do Estado fomentará que cada departamento ou organismo público poida someter, con carácter voluntario, o seu sistema de prevención ao control dunha auditoría ou avaliación, externa ou interna, para permitir a adopción de decisións dirixidas ao seu perfeccionamento e mellora.

Artigo 11. Funcións da Dirección Xeral da Función Pública en materia de prevención de riscos laborais.

A Dirección Xeral da Función Pública realizará funcións de coordinación, seguimento, promoción e impulso da prevención de riscos laborais na Administración xeral do Estado e asumirá a interlocución coas organizacións sindicais representativas no ámbito de aplicación deste real decreto.

Específicamente, realizará as seguintes funcións:

a) Exercer a presidencia do órgano de negociación e participación a que se fai referencia no artigo 4.2.

b) Desenvolver unha acción permanente de seguimento da actividade preventiva da Administración xeral do Estado. Para o cal, os órganos competentes en materia de prevención de riscos en cada departamento ou organismo público informarán periodicamente á Dirección Xeral da Función Pública do estado de situación en canto á prevención de riscos laborais e, en particular, sobre os recursos dispoñibles e a súa organización, o funcionamento dos mecanismos de consulta e participación, a implantación e funcionamento dos plans e sistemas de xestión da prevención de riscos laborais, así como sobre as actividades realizadas e os resultados obtidos en materia de sinistralidade laboral e mellora de condicións de seguridade e saúde no traballo. Esta información facilitarase nos soportes que se establezan para o efecto.

Así mesmo, os citados órganos competentes en materia de prevención de riscos en cada departamento ou organismo público deberán remitir á Dirección Xeral da Función Pública copia de todas as auditorías de prevención externas que se realicen neles.

c) Realizar funcións de coordinación xeral da función de prevención no ámbito da Administración xeral do Estado, especialmente no que se refire á fixación e á aproximación de criterios, soportes e metodoloxías de actuación, así como á coordinación centralizada co Instituto Nacional de Seguridade e Hixiene no Traballo respecto ás funcións de asesoramento, apoio formativo e auditoría que o dito organismo ten entre os seus cometidos. Así mesmo, asegurará a coordinación entre os ministerios que forman parte da representación da Administración xeral do Estado na Comisión Nacional de Seguridade e Saúde no Traballo, no que se refire á aplicación dos criterios da citada comisión aos empregados públicos da Administración xeral do Estado.

d) Promover e xestionar as accións de estudo, formación ou outras que se consideren necesarias e/ou se acorden no seo da Comisión Técnica de Prevención de Riscos Laborais, de carácter interdepartamental ou con outras administracións, así como aquelas dirixidas á avaliación, perfeccionamento e mellora dos sistemas de xestión dos

departamentos e organismos públicos e á promoción de boas prácticas preventivas no ámbito das administracións públicas.

e) Elaborar informes e consultas relativas á interpretación da normativa de prevención de riscos laborais ditada para a súa aplicación específica no ámbito da Administración xeral do Estado, sen menoscabo das competencias que ao respecto lle corresponden á Dirección Xeral de Traballo sobre normativa laboral xeral.

Disposición adicional primeira. *Servizos médicos de departamentos e organismos públicos.*

Os servizos médicos dos departamentos e organismos públicos colaborarán cos servizos de prevención dos correspondentes departamentos e organismos públicos en que existan, sen prexuízo de que continúen efectuando aquelas funcións que teñan atribuídas, distintas das propias do servizo de prevención.

Disposición adicional segunda. *Representacións de España no exterior.*

Nas representacións de España no exterior aplicarase unha adecuada política de prevención de riscos que conteña accións de saúde laboral tendentes a lograr unha normal e eficaz aplicación dos principios xenéricos contidos na Lei de prevención de riscos laborais e os efectos da aplicación deste real decreto de adaptación a ela, tendo en conta as peculiaridades derivadas da súa organización, dispersión xeográfica e réxime aplicable ao seu persoal.

Disposición adicional terceira. *Adaptacións orzamentarias e de relacións de postos de traballo.*

1. As modificacións nas relacións de postos de traballo e os gastos que deriven da execución das medidas previstas neste real decreto deberán ser realizados por cada departamento e organismo público con cargo ao seu orzamento, sen prexuízo das peculiaridades establecidas nos artigos 7.4 e 8.4, respectivamente.

2. No suposto en que para a aplicación deste real decreto sexa necesario adaptar as relacións de postos de traballo dos departamentos ministeriais e organismos públicos afectados, tales adaptacións non poderán xerar en ningún caso incremento dos gastos de persoal destes departamentos ou organismos.

Disposición adicional cuarta. *Control da sinistralidade laboral.*

Para os únicos efectos de poder realizar un control e seguimento estatístico unificado da sinistralidade laboral na Administración xeral do Estado e de garantir que a información sobre os accidentes e as enfermidades profesionais ocorridos nese ámbito poida ser coñecida pola Inspección de Traballo e Seguridade Social, dentro das competencias que este órgano ten atribuídas, a partir da entrada en vigor deste real decreto, todos os accidentes de traballo e enfermidades profesionais ocorridos aos empregados públicos deberán ser declarados nos modelos correspondentes oficiais, establecidos na Orde TAS/2926/2002, do 19 de novembro de 2002, e na Orde TAS/1/2007, do 2 de xaneiro, respectivamente, sexa cal sexa o réxime de seguridade social a que estean afiliados.

Disposición adicional quinta. *Adaptación dos plans de prevención.*

Todos os departamentos e organismos públicos incluídos no ámbito de aplicación deste real decreto deberán realizar, no prazo dun ano, as adaptacións que resulten necesarias en cada caso para adecuar o seu sistema de xestión da prevención de riscos laborais, realizado de acordo coa Resolución da Secretaría de Estado de Administracións Públicas do 17 de febreiro de 2004, ao establecido no seu artigo 3.3, en relación co plan de prevención.

Disposición adicional sexta. *Normativa supletoria.*

Para todas as cuestións non reguladas neste real decreto deberá observarse o disposto na normativa xeral e específica de prevención de riscos laborais.

Disposición transitoria única. *Certificación especial de formación equivalente de nivel intermedio.*

En virtude do establecido na disposición adicional cuarta do Real decreto 39/1997, do 17 de xaneiro, e do previsto no punto 6.5 da «Estratexia española de seguridade e saúde no traballo 2007-2012» sobre a formación de nivel intermedio, e logo de consulta coas organizacións sindicais representadas na Comisión Técnica de Prevención de Riscos Laborais, co fin de poderse dotar dos recursos necesarios e mentres non se poida establecer un mecanismo estable de formación no marco do sistema dos novos «certificados de profesionalidade» ligados ao Catálogo Nacional de Cualificacións Profesionais, por un lado, e se actualicen os requisitos para o acceso aos novos grupos profesionais establecidos tanto pola Lei 7/2007, do 12 de abril, como polo Convenio único para o persoal laboral da Administración xeral do Estado, por outro, poderanse manter os requisitos formativos establecidos no artigo 36.2 do citado Real decreto 39/1997, respecto á formación requirida para o desempeño de funcións de nivel intermedio, coas limitacións que se indican a continuación.

Esta formación poderá ser impartida e certificada unicamente polo Instituto Nacional de Seguridade e Hixiene no Traballo e/ou polo Instituto Nacional de Administración Pública, e a súa validez quedará limitada a empregados públicos xa en activo no ámbito da Administración xeral do Estado no momento da entrada en vigor deste real decreto, e cunha experiencia profesional que deberá ser acreditada pola Dirección Xeral da Función Pública.

Disposición derogatoria única. *Derrogación normativa.*

Queda derogado o Real decreto 1488/1998, do 10 de xullo, de adaptación da lexislación de prevención de riscos laborais á Administración xeral do Estado, e cantas disposicións de igual ou inferior categoría se opoñan ao disposto neste real decreto.

Disposición derradeira primeira. *Modificación do Real decreto 1932/1998, do 11 de setembro, de adaptación dos capítulos III e V da Lei 31/1995, do 8 de novembro, de prevención de riscos laborais, ao ámbito dos centros e establecementos militares.*

Primeiro.–Modifícase o artigo 1, que terá a seguinte redacción:

«Este real decreto, ao abeiro da disposición adicional novena da Lei 31/1995, do 8 de novembro, de prevención de riscos laborais, regula a adaptación das normas dos capítulos III e V desta lei, sobre dereitos e obrigas en materia de seguridade e saúde no traballo e de consulta e participación dos traballadores, para a súa aplicación no ámbito das relacións de traballo do persoal laboral, estatutario e funcionarios civís que prestan os seus servizos en establecementos dependentes da Administración militar.»

Segundo.–Modifícase o número 2 do artigo 4, que terá a seguinte redacción:

«Dous. O ámbito para o exercicio da función de representación en materia preventiva será o conxunto do persoal funcionario, laboral e estatutario destinado en cada establecemento.»

Terceiro.–Modifícase o número 3 do artigo 4, que terá a seguinte redacción:

«O número de delegados de prevención será o que resulte de aplicar a escala establecida no artigo 35.2 da Lei 31/1995, do 8 de novembro, ao conxunto do persoal

funcionario civil, estatutario e laboral destinado en cada establecemento do Ministerio de Defensa.»

Cuarto.—Modifícase o número 4 do artigo 4, que terá a seguinte redacción:

«Os delegados de prevención serán designados por e entre os representantes do persoal en proporción aos efectivos de persoal laboral, estatutario e de persoal funcionario civil destinados en cada establecemento. As xuntas de persoal designarán os de persoal funcionario civil, os comités provinciais ou delegados de persoal, se for o caso, os correspondentes ao persoal laboral, e o órgano propio de representación unitaria, os referidos ao persoal estatutario.

Os delegados de prevención designados polas xuntas de persoal ou polo órgano propio de representación unitaria deberán posuír a condición de funcionarios civís ou persoal estatutario destinado en centros ou establecementos do Ministerio de Defensa.»

Disposición derradeira segunda. *Entrada en vigor:*

Este real decreto entrará en vigor ao mes da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Dado en Madrid o 29 de xaneiro de 2010.

JUAN CARLOS R.

A vicepresidenta primeira do Goberno
e ministra da Presidencia,
MARÍA TERESA FERNÁNDEZ DE LA VEGA SANZ